

Hebrew/English Source Sheet for Jon Greenberg's dvar Torah,
in the Torah Portion of Beha'alotcha
All English Translations from Judaica Press, available online at www.chabad.org
The sources are presented in the order they appear in the commentary.

שמות פרק כו פסוק לה

ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון:

Exodus 26:35

35. And thou shalt set the table without the veil, and the candlestick over against the table on the side of the tabernacle toward the south; and thou shalt put the table on the north side.

שמות פרק מ

(כב) ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת:
(כג) ויערך עליו ערך לחם לפני יקוק כאשר צוה יקוק את משה: כ
(כד) וישם את המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה:
(כה) ויעל הנרת לפני יקוק כאשר צוה יקוק את משה:

Exodus 40:22-25

22. He placed the table in the Tent of Meeting on the northern side of the Mishkan, 22. outside the dividing curtain.
23. He set upon it an arrangement of bread before the Lord as the Lord had commanded Moses.
24. He placed the menorah in the Tent of Meeting, opposite the table, on the southern side of the Mishkan.
25. He kindled the lamps before the Lord as the Lord had commanded Moses.

Baba Batra 147a

רוח צפונית יפה לחטים בשעה שהביאו שליש וקשה לזיתים בשעה שיניצו ורוח דרומית קשה לחטין בשעה שהביאו שליש ויפה לזיתים בשעה שיניצו ואמר רב יוסף ואיתימא מר זוטרא ואיתימא רב נחמן בר יצחק וסימנך שלחן בצפון ומנורה בדרום

Talmud (Tractate Baba Batra 147a)

“The north wind is helpful to wheat when it has completed one third of its ripening, and damaging to olive trees in bloom. The south wind is damaging to wheat that is one-third ripe, and a benefit to olive trees when they are in bloom. Hence, the shulchan was placed in the north, and the menorah in the south. (translation from text)

ויקרא פרק כג

(טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה:
(טז) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליקוק:

Leviticus 23:15-16

15. And you shall count for yourselves, from the morrow of the rest day from the day you bring the omer as a wave offering seven weeks; they shall be complete.
16. You shall count until the day after the seventh week, [namely,] the fiftieth day, [on which] you shall bring a new meal offering to the Lord

ויקרא פרק כו

(ג) אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם:
(ד) ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו:

(ה) והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם:
 (ו) ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם:
 (ז) ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
 (ח) ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב:
 (ט) ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם:
 (י) ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו:
 (יא) ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם:
 (יב) והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם:
 (יג) אני יקוק אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות:

Leviticus 26:3-13

3. If you follow My statutes and observe My commandments and perform them,
4. I will give your rains in their time, the Land will yield its produce, and the tree of the field will give forth its fruit.
5. Your threshing will last until the vintage, and the vintage will last until the sowing; you will eat your food to satiety, and you will live in security in your land.
6. And I will grant peace in the Land, and you will lie down with no one to frighten [you]; I will remove wild beasts from the Land, and no army will pass through your land;
7. You will pursue your enemies, and they will fall by the sword before you;
8. Five of you will pursue a hundred, and a hundred of you will pursue ten thousand, and your enemies will fall by the sword before you.
9. I will turn towards you, and I will make you fruitful and increase you, and I will set up My covenant with you.
10. You will eat very old [produce], and you will clear out the old from before the new.
11. And I will place My dwelling in your midst, and My Spirit will not reject you;
12. I will walk among you and be your God, and you will be My people.
13. I am the Lord, your God, Who took you out of the land of Egypt from being slaves to them; and I broke the pegs of your yoke and led you upright.

במדבר פרק יא פסוק ד

ד: והאספסוף אשר בקרבם התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר:

רש"י במדבר פרק יא פסוק ד

ד) והאספסוף - אלו ערב רב שנאספו אליהם בצאתם ממצרים:
 וישבו - גם בני ישראל ויבכו עמהם:
 מי יאכלנו בשר - וכי לא היה להם בשר, והלא כבר נאמר (שמות יב, לח) וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר וגו'. ואם תאמר אכלום, והלא בכניסתם לארץ נאמר (במדבר לב, א) ומקנה רב היה לבני ראובן וגו', אלא שמבקשים עלילה:

Numbers 11:4

4. But the multitude among them began to have strong cravings. Then even the children of Israel once again began to cry, and they said, "Who will feed us meat"
Rashi - But the multitude Heb. והאספסוף, lit., the gathering. These were the mixed multitude, which had attached themselves to Israel when they left Egypt (see Exod. 12:36). - [Sifrei Beha'alothecha 1:42:4, Midrash Aggadah]
 [The children of Israel] once again... The children of Israel also wept again together with them. — [Midrash Aggadah]
 Who will feed us meat? Did they not have meat? Does it not say, "Also a great mixed multitude went up with them, and flocks and cattle" (Exod. 12:38)? You might argue that they had already eaten them. But when they were about to enter the Land, is it not

written that, “the children of Reuben had much cattle” (Num. 32:1)? The answer is that they were seeking a pretext. — [Sifrei Beha’alothcha 1:42:4]

במדבר פרק יא פסוק כ

עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען פי מאסתם את יקוק אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים:

רש"י במדבר פרק יא פסוק כ

(כ) עד חדש ימים - זו בכשרים שמתמצין על מטותיהן ואחר כך נשמתן יוצאה, וברשעים הוא אומר הבשר עודנו בין שניהם, כך היא שנויה בספרי, אבל במכילתא שנויה חילוף הרשעים אוכלין ומצטערין שלושים יום והכשרים הבשר עודנו בין שניהם: עד אשר יצא מאפכם - כתרגומו דתקוצון ביה, יהא דומה לכם כאילו אכלתם ממנו יותר מדאי עד שיוצא ונגעל לחוץ דרך האף: והיה לכם לזרא - שתהיו מרחקין אותו יותר ממה שקרבתם. ובדברי רבי משה הדרשן ראיתי שיש לשון שקורין לחרב זרא: את ה' אשר בקרבכם - אם לא שנטעתי שכינתי ביניכם, לא גבה לבבכם ליכנס לכל הדברים הללו:

Numbers 11:20

20. But even for a full month until it comes out your nose and nauseates you. Because you have despised the Lord Who is among you, and you cried before Him, saying, "Why did we ever leave Egypt?"

Rashi - But even for a full month This [concerned] the [comparatively] virtuous ones, who languish on their beds and later their soul departs. But concerning the wicked ones it says, “the meat was still between their teeth [... when the anger of the Lord flared...]” (verse 33). This is how it is taught in the *Sifrei (Beha’alothcha 1:42:20)*, but in the *Mechilta (Beshallah, Vayassa 3:13)* the opposite is taught: the wicked ate and suffered [as a result] for thirty days, whereas [concerning] the virtuous-“the meat was still between their teeth” [thus, they did not suffer prolonged agony]. until it comes out of your nose As *Targum* renders: “You will be sickened by it”; it will seem to you as if you gorged on it until it is discharged by way of the nose. and nauseates you Heb. לזרא והיה לכם לזרא You will cast it away from you more readily than you welcomed it [*Sifrei Beha’alothcha 1:42:20*]. In the words of *R. Moshe Hadarshan* (the preacher) I noted that there is a language in which a sword is called זרא, [meaning that this meat will be the cause of their death] the Lord Who is among you Had I not established My Presence among you, you would not have had the arrogance to engage in all these matters. — [*Sifrei Beha’alothcha 1:42:20*]

במדבר פרק ח פסוק ב

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות:

רש"י במדבר פרק ח פסוק ב

(ב) בהעלתך - למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה חייך, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות: בהעלתך - על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתן לשון עליה, שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. ועוד דרשו רבותינו, מכאן שמעלה היתה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומטיב: אל מול פני המנורה - אל מול נר אמצעי שאינו בקנים, אלא בגוף של מנורה: יאירו שבעת הנרות - ששה שעל ששת הקנים, שלשה המזרחיים פונים למול האמצעי, הפתילות שבהן, וכן שלשה המערביים ראשי הפתילות למול האמצעי. ולמה, כדי שלא יאמרו לאורה הוא צריך:

Numbers 8:2

2. Speak to Aaron and say to him: "When you light the lamps, the seven lamps shall cast their light toward the face of the menorah."

Rashi - When you light Why is the portion dealing with the menorah juxtaposed to the portion dealing with the chieftains? For when Aaron saw the dedication [offerings] of the chieftains, he felt distressed over not joining them in this dedication- neither he nor his tribe. So God said to him, "By your life, yours is greater than theirs, for you will light and prepare the lamps." - [*Tanchuma Beha'alothecha* 3]

When you light Heb. תִּבְהַעַל , lit., when you cause to ascend. Since the flame rises, Scripture describes kindling in terms of ascending. He is required to kindle the lamp until the flame rises by itself (*Shab.* 21a). Our Sages further expounded from here that there was a step in front of the menorah, on which the *kohen* stood to prepare [the lamps]. — [*Sifrei Beha'alothecha* 3]

toward the face of the menorah Toward the middle lamp, which is not on [one of] the branches, but on the menorah itself. — [*Men.* 98b]

shall cast their light The six on the six branches; the three eastern ones-that is their wicks-facing towards the center one, and likewise, the three western ones, the tops of their wicks facing toward the center one. Why [were the wicks facing inwards, thus giving off so little light]? So that [people] should not say that He [God] needs the light. — [*Tanchuma Beha'alothecha* 5]

Pirkei Avot 4:1

איזה הוא עשיר--השמח בחלקו, שנאמר "יגיע כפיך, כי תאכל; ואשריך, וטוב לך" תהילים קכח,ב:
אשריך, "בעולם הזה"; וטוב לך, "לעולם הבא"

Ethics of the Fathers 4:1

Who is prosperous? One who is content with his portion. As it is written. "If you eat the toil of your hands, you are praiseworthy, and it is good for you." (Psalms 128:2) You are praiseworthy in this world and it is good for you in the world to come.

Other Sources from Dvar Torah not included in this source sheet

1. Talmud Tractate Yoma 75a